

Afvaart van de Lesse

Een memorabele clubactiviteit. Dat was het zeker. De afvaart van de Lesse was een activiteit die niet op het palmares der activiteiten van BCD mocht ontbreken. De omstandigheden waren alvast ideaal. De zon was al van 's morgens vroeg van de partij en heeft de hele dag goed haar best gedaan. De temperatuur was tropisch maar toch draaglijk. Er stond nog voldoende water in de Lesse. Alle ingrediënten waren aanwezig om van deze dag iets onvergetelijks te maken. En onvergetelijk is het zeker geworden.

Zondag 4 september 2005. Om 9.00h komen de eerste BCD-ers toe. Sommigen weten goed waar ze aan beginnen. Eerdere ervaringen worden uitgewisseld. Hier en daar hoor je een verstandige kledingtip. De tickets en de treinkaartjes naar het vertrekpunt worden uitgedeeld. En als op 9.40 de laatsten zijn toegekomen gaan we "en masse" richting station. De trein liet wat op zicht wachten, en zat al snel tjokvol met een kolonie dagjestoeristen waarbij de groep van BCD bijna in het niets verviel.

10.45h. We zijn aangekomen bij het vertrekpunt. De blauwe kayaks zijn snel gevonden. De verdeling wie bij wie in de boot zit is al een tijdje bekend en braaf schuiven we aan bij de tewaterlating. Zowat iedereen opteert voor de lichte en gebruiksvriendelijke peddels, sommigen huren een waterdichte emmer voor persoonlijke bezittingen. Aan alles is gedacht.

En dan is het zover. Één voor één glijden de kayaks het water in. Het blijft een beetje wennen wat nu precies de beste techniek is om snel vooruit te komen en te sturen. Maar één ding hebben de meesten al snel door. De peddels zijn een ideaal hulpmiddel om rivaliserende boten nat te krijgen. De een na de ander krijgt een douche. Bij de eerste kleine stroomversnellingen begint het besef te groeien dat het niet allemaal zo maar van een leien dakje zal gaan. Het is immers druk op het water en daar komen onvermijdelijk botsingen van. Al snel komen enkele

boten dwars op de rivier te liggen merken we dat ook op het water al eens verkeersopstoppingen kunnen ontstaan. Het zou de eerste zijn in een lange rij.

Na een paar kilometer begint iedereen stilaan zijn draai te vinden. Iedereen komt iedereen wel eens tegen op het water. Er wordt al eens halt gehouden om snel een koekje in de mond te stoppen, of om de boot te ontdoen van het overvloedige water.

Wanneer het de camping in zicht komt voor een eerste echte tussenstop, begint bij velen ook de honger te knagen. Het frietkraam heeft uitermate veel succes wanneer de BCD-delegatie voorbijkomt. Ook wordt hier pas echt duidelijk wie de sportiefsten zijn, en wie er liever meer van het prachtige uitzicht geniet. Vooral op Gilbert Bauwens is het lang wachten, maar bij aankomst schijnt die een aantal keer kennis gemaakt te hebben met het koude Lessewater. Carine en Liesbeth zijn de eersten die besluiten om hun toch verder te zetten. Maar dan moeten ze wel heelhuids voorbij de clubgenoten geraken. En die staan klaar met alles wat maar kan gebruikt worden om hun op een douche te trakteren. Ze krijgen pas toelating om

door te gaan wanneer niets nog droog is gebleven. Ook wanneer de anderen vertrekken krijgt iedereen een soortgelijke behandeling. Maar er zijn boten die wonderwel weten te ontsnappen aan het gespetter.

Vele kilometers later komt de eerste echte zware hindernis in zicht. Een waterval van een meter hoog moet overwonnen worden. Aanschuiven en geduldig je beurt afwachten is de boodschap. Het ziet er knap lastig uit, maar iedereen weet er heelhuids door te komen. De tweede waterval die een paar kilometer verder ligt is een stuk eenvoudiger geworden dan hij ooit geweest is. Deze hindernis wordt dan ook vrij snel overbrugd. Uiteindelijk zetten we ons op weg voor de laatste kilometers. De laatste loodjes wegen altijd het zwaarst, en dat is deze keer niet anders. De boot lijkt steeds moeizamer door het water te klieven. Elkaar natspatten is er niet meer bij, want iedereen heeft zijn energie voor belangrijker zaken nodig. De spieren beginnen stram te worden. De angst neemt toe dat er de volgende dag niet te veel van ons moet verwacht worden. Ja ja, de Lesse afvaren is zwaarder dan je denkt. En enkele clubleden hebben het zwaar onderschat. Wanneer de aanlegplaats voor de blauwe kayaks eindelijk in zicht komt slaken de meesten een zucht van verlichting. Met de laatste krachten wordt het bootje afgemeerd. De peddels en de waterdichte emmers worden weer ingeleverd en iedereen

gaat een heerlijke verkwikkende douche nemen. Terwijl met mondjesmaat iedereen toekomt zijn de snelsten al een terrasje opgevlucht, dat al vrij snel dichtbevolkt begint te geraken door een bende dorstige duikers. De drank vloeit rijkelijk terwijl de ervaringen worden uitgewisseld. Over één ding is iedereen het zeker eens. Een memorabele clubactiviteit als deze is zeker voor herhalingvatbaar.

